

דבר המערכת

כ"ח סיון הילולת הרה"ק רבי משולם פייש ב"ר מרדכי מטאהש זצוק"ל

הרבי מייסד חסידות רבי משולם פייש מטאהש זצוק"ל היה אחד מגדולי תלמידי הרה"ק רבי דוד מדינוב בנו וממשיכו של רבינו הבני" זי"ע, פעם כשרבינו היה בצאנו ושאל אותו הרה"ק מצאנו זי"ע האם נוסעים אליו הרבה חסידים, ענה לו: יש לי חסיד אחד ושמו ר' משולם פייש, אשר הוא שקול בעיני כנגד הרבה חסידים.

דרכו של הרה"ק מטאהש היה להסתופף בצל רבינו על חג הסוכות, והיה נוהג שלא ליטול הארבעה מינים בידי בשעת אמירת ההלל בבית המדרש, מפני כבודו של רבו הק'.

רבינו היה רגיל לסכך סוכתו יחד עמו, ופעם אחת איחר וכבר היה ערב סוכות אחר הצהרים ונטו צללי ערב ולא הגיע עדיין, ונכנס הגבאי ר' בייניש לרבינו לעורר על כך שהזמן מתאחר וסוכתו אינו מסוכך עדיין, ענה לו רבינו שהרב מטאהש הוא הנוי סוכה שלו, ואי אפשר לסכך סוכתו רק עמו, ואחר שעה קלה נכנס הגבאי לבשר לרבינו כי עתה הגיע הרב מטאהש, ואז הלכו יחד לסכך הסוכה כמנהגם מדי שנה בשנה,

רבינו הסמיכו לקרות פתקאות ולפעול ישועות, והיה מעשה בזוג שהיו חשוכי בנים ל"ע, אשר באו כמה פעמים לפני רבינו להזכיר עצמם להיפקד בזרע של קיימא, ורבינו לא השיב להם כלום, ופעם כאשר הפצירו בו מאוד, ואמרה האשה שאינה יוצאת מחדרו עד שיבטיח לה זרע של קיימא, השיב להם רבינו שהוא אינו יכול לעזור להם, אבל עצה אחת יש להם שישתדלו שתלמודו המופלג הרה"ק מטאהש יתאכסן בביתם ויסעוד בביתם סעודה, ועל ידי זה יוכל הוא לעזור להם, ויעץ אותם רבינו, שבבוא הרה"ק מטאהש להסתופף בצלו כדרכו לבוא מפעם לפעם, יפצירו בו שברוך חזרתו יסע דרך עירם ויתאכסן אצלם לסעודה אחת, והנה הם המתינו על זה בכליון עינים, וכשהגיע לשם הלכו אליו תיכף והפצירו בו, ומקודם לא הסכים לזה ולא רצה לשנות דרכו מאשר הורגל, אבל אחר הפצרות רבות נענה לבקשתם, וכן עשה שנסע דרך עירם והתפלל שם תפילת שחרית, ואר כך בא לביתם לסעוד סעודת שחרית, וקודם שהתחיל לאכול, הלך בכל הבית מחדר לחדר באמרו שמחפש עריסת הילדים שלהם, אמרו לו שאין להם עריסת ילדים, וספרו לו גודל צערם שלא זכו עדיין לזרע של קיימא, וכשמוע הרה"ק הדברים, פנה לצאת החוצה, באמרו שאינו יכול לסעוד אצלם, כי כתיב (משלי כ"ג ו') אל תלחם את לחם רע עין, וידוע שמי שאין לו בנים יש לו מדת אכזריות בטבע, כי לא הורגל ליתן מפתו לאחרים, ואז התחילו בני הזוג לבקש ממנו שעם כל זה יסעוד אצלם, ואמר להם הרה"ק שאם תבטיחו לי שהנכם מסכימים שלשנה הבאה כעת חיה יולד לכם בן, אז אסעוד אצלכם, כמובן שהם השיבו תיכף שהם מסכימים בזה בלב ונפש, ואדרבה על זה הם ממתנים, ואז סעד אצלם וברכם, וכן הוה שלשנה הבאה נפקדו בזרע של קיימא, ונולד להם בן למזל טוב.

כמו"כ הגיע הרה"ק מטאהש בכל שנה לדינוב הילולת רבינו הבני יששכר ביום ההילולא ח"י טבת, גם אחרי פטירת רבו רבי דוד מדינוב ביחד עם בנו הרה"ק מבלאזוב, ושניהם שהו בדינוב ביום ההילולא אבל ביום ההילולא עצמו לא נכנסו לתוך אוהל הבני יששכר בגלל הפחד מקדושת נשמתו שיורדת ביום ההילולא, וידוע מצדיקים אשר התבטאו נגד אלו שלקחו מזה גם ראייה לעצמם לא להיכנס לאוהל הבני יששכר ביום ההילולא, שבודאי ענין זה נגשג מאתנו ורק לאנשים המרומים מעם המחזיקים את עצמם במדרגתם של קדושים אלו להבין את הפחד מלהיכנס ביום ההילולא של רבינו לתוך אהלו, הם לא יכנסו.

ואסיים היום א' תמוז יום הילולת הרה"ק ר' שלמה מבאבוב זצוק"ל שמשמו מסופר שבדינוב היו מראים על מרפסת הסמוך לחדרו של רבינו רבי דוד מדינוב, שהרה"ק רבי אליעזר מדזיקוב זצוק"ל היה אומר, שבהסתכלות עליה לבד אפשר לשאוב

אגרא דכלה

הקטעים [בסוגריים מרובעים] הינו הוספות מרבינו בענין זה, ממקומות אחרים:

ויקח קרח וכו' הקושיא מפורסמת מה לקח. וי"ל על פי פשוטו שלקח מקח רע לעצמו (סנהדרין ק"ט ע"ב), בחושבו שהוא ייחסן גדול ויש לו זכות אבות, על כן מלאו לבו להתקומם נגד משה. וז"ש ויקח קרח, לעצמו ולדעתו שהוא בן יצהר וכו', ולא אמר בן יעקב, שאלו העלה בדעתו שהוא גם כן בן יעקב, אזי היה נזכר במדת אמ"ת שהוא מדת יעקב תתן אמת ליעקב (מיכה ז כ), וכשמתבונן האדם במדת אמ"ת הוא מבין שפלותו, ואז לא היה בא לידי מקח רע כזה. ובוה משמיעני התורה שלא יסמוך האדם על זכות אבותיו להתגאות ח"ו, רק יאמר אם אין אני לי מי לי, אברהם לא הציל את ישמעאל, יצחק לא הציל את עשו. אבל בהתייחסם על הדוכן לעבוד עבודתו ית"ש, אמר בן ישראל, להורות שבבוא האדם לעבוד עבודתו ית"ש, הוא האמת להתייחס עם אבותיו, כמ"ש בזהוה שצריך לאמלא באבהו, והבן:

או יאמר ויקח קרח בן יצהר וכו' בני ראובן. יש לפרש ענין הלקיחה הוא, דהנה היצר הרע זה דרכו כל היום לפתות האדם לעשות עבירות באומרו שזה מצוה, והמשכיל יתבונן על זה שהוא מתרמית והיצר ותחבולותיו. והנה המחלוקת הזו היה כפי הנראה למצוה, שהיה מתאווה קרח ועדתו לעבוד עבודת כהונה בקרבנות, והנה הסימן על זה אם הוא באמת מצוה או אם הוא מתרמית היצר, הוא כשיבחין האדם בעצמו אם גדלה תשוקתו כל כך לשאר המצות גם כן, לאותן העניינים שהם בודאי מצוה כגון ציצית ותפילין ותורה, אזי הוא טוב. אך אם רואה שאינו משתוקק כל כך לשאר המצות, יבין לאשורו שהתשוקה הזאת שמדמה בדעתו לאותו ענין הנרצה לו למצוה, הוא מפיתיו היצר הפילול במכמורת, ותחתיה תעמוד הבהרה, כך קבלנו. וכשיבחין האדם זה באמת, האמת אהוב יותר ויתרחק (אפילו) מהמצוה שנדמית בדעתו, כיון שמבין באמת שהוא לשם איזה פניה. והנה אלו התייחס עצמו קרח ועדתו עם יעקב שמדתו אמ"ת כנ"ל, אז היה משים מדת האמת לנגד עצמו, היה מתבונן באמת שאין כוונתו למצוה רק לשם כבוד ופניה. וזהו ויקח קרח בן יצהר וכו', שלקח לעצמו רק היחוס עד לו"י (שהיה חסיד שבחסידים), מזה שפט שצריך לרדוף

אחד המצות הגם על מה שלא נצטווה, ושכח עיקר היחוס שהוא יעקב שמדתו אמת וכנ"ל. וכן דתן ואבירם ואון בן פלת לא התייחסו רק עד ראובן, ושכחו גם כן שהם בני יעקב, ונדמה להם שעושים לשם שמים לעבוד עבודתו ית"ש בכהונה גדולה בקרבנות וקטורת:

ויקח קרח (במדבר טז א). על פי פשוטו י"ל שלא פורש בתורה מה לקח. דהנה חסידות הוא לפני משורת הדין, דהדין מפורש בתורה לעשות כך וכך, והחסידי המתגעגע לעבודת השם בראותו שהעבודה הזו היא רצון הש"י, מדקדק בה יותר מן הדין המפורש בתורה. והנה מה טוב ומה נעים הדבר באם על ידי הדקדוק ומילי דחסידי הלזו אינו מבטל בזה איזה דבר עיקרי בתורה, מה שאין כן אם על ידי זה מבטל דבר עיקרי בתורה, אין לך תפשות גדול מזה וענוש יענש. הדמיון בזה למשל צונו הש"י שלא לאכול חמץ בפסח, הנה מן הדין שבתורה אם שהתה העיסה כדי חימוץ אסורה. והנה המתנהג בחסידות בראותו אשר זה חפץ הש"י, מדקדק שלא תששה העיסה אפילו רגע כמימרא, ובאם תששה אפילו כרגע לא יאכלנה. והנה באם יארע לחסיד הזה שבלילה הראשונה דפסח שמחויב לאכול כזית מצה מדאורייתא, ולא יהיה לו אלא מצה כזאת ששהתה העיסה כרגע, הנה אם יחמיר לעצמו כדרכי חסידותו ולא יאכלנה ויבטל מצות עשה דאורייתא, לא ייטב בעיני י"י, כל זאת בביטול מצות עשה. ומכל שכן אם על ידי חומרת חסידותו, יעבור על איזה מן האזהרות בלאוין אשר לא תעשינה, על חסידות כזה שקילי טיבותיה ושדייא אחיו. (שבת סג)

וזה יש לפרש בכאן, דהנה קרח ודאי לא היה סובר אשר ענש יענש אם לא יעבוד בכהונה עבודת הקרבנות, כיון שלא צוהו הש"י, ואפילו היה סובר אשר ח"ו מדעתו עושה זאת, הנה מה לו לעשות כיון שלא נצטווה, והוא דבר שאינו בידו. אך קר"ח עשה זה ממדת חסידות, באמרו כיון שהש"י חפץ בעבודת המשכן בקרבנות ובשיר, הגם שלא נצטוינו רק בעבודת השיר ומשא, עם כל זה ממדת חסידות להשתוקק לעבדו בכל העבודות שבמשכן. והנה הוא מדת חסידות, אבל נתפתה על ידי חסידותו לעבור את פי י"י לחלוק על משה, אשר העיד עליו בכל ביתי נאמן הוא (במדבר יז ב), ובלא זה המחלוקת עון פלילי הוא, ומכל שכן המחלוקת על משה נוגע לכל התורה, ורועה אפר לב הותל הטהו, שמצוה עושה בחסידות לפני משורת הדין

מקרב ואינו מגלה לו אף טפח ממיודותיו והדרכותיו, אח"כ כשנכנס האמרי נועם לרבינו אמר לו: הנני רואה "אז איר וילט מיך נישט פאר קיין חסיד...! אמר לו רבינו: אין הכי נמי, איך ויל טאקע נישט! ומי יכול לעמוד ברוי שיח שרפי קודש.

ברכת שבתא טבא, יזידיסט פאנס בנימין בן אנה לאה

הגיע לשם על שבת פרשת קרח, אבל לא ראה מה שחשב לראות, ובערש"ק אחה"צ הלך רבינו לנוח קצת לכבוד שבת, וכאשר קם, קרא להגבאי שלו ר' בייניש, ואז הרגיש האמרי נועם שרבינו יש לו עכשיו מוחין גדולות, גם בשב"ק בעת התפילה ראה האמרי נועם על רבינו שהשיניים שלו דא דלא נקשן מפתח הבורא, אבל עכ"ז הרגיש שרבינו אינו

מדזיקוב ז"ע במסיבת חנוכת הבית לבנין חדש אצל אחד מיו"ח, נענה הרה"ק רבי ר' אליעזר'ל ואמר אצל המסיבה: "הנה בניי בונים דירות נאות לישב בהם והרבי ר' דוד'ל דינובער יושב לו בדירה פשוטה, ומדבר על כל העולם, וגם עלי, ואחר כך כשהולכים להם, אינו יכול להגביה ריסי עיניו מפני פחד הבורא" כששמע זאת בנו האמרי נועם החליט לנסוע לרבינו לדינוב,

מכל קורה (בעליק) יראת שמים לדורי דורות. ובסיפור מהרה"ק בעל האמרי נועם ר' מאיר ב"ר אליעזר הורוויץ מדזיקוב הרגל ההילולא בשבוע הבא ח' תמוז. סיפר הרה"צ מטיסמניטץ זצ"ל: פעם כאשר השתתף הגה"ק רבי אליעזר

מתורתם של צאצאיו הק':

כל הארץ לא יעשה משפט, פירוש ג"כ כנ"ל, היינו כי אין אתה שופט יחידי לבד אלא כל הארץ, אולי יש שם עשרה צדיקים אשר אינם ראוים להגיע להם צערן של אחרים, על כן ונשאת לכל המקום בעבורם.

וזה פירוש גם כן הפסוק (דברים ל"ב ד) הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט, היינו המשפט הוא שיהי' צדק בכל דרכו לאבות ולבנים.

וזהו ג"כ טענת משה רעיא מהימנא, אל, אתה מדתך להטיב, אלהי הרוחות לכל בשר, היינו המשפט שלך הוא במשקל, לרוח לכל בשר, האיש אחד יחטא, ואם תקצוף עליו להענישו עונשו הראוי, אזי נחשב כאילו על כל העדה הי' הקצף, כי כל ישראל בודאי אהבה ואחזה ביניהם, כי בודאי מקיימין העשה אשר כל התורה תלוי בה, ואהבת לרעך כמוך, ודוק. (צמח דוד)

ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות לכל בשר, האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצוף, ולכאורה קשה מאי סלקא דעתיה דמשה, וכי חסיד קוב"ה דעביד דינא בלא דיינא (ברכות ה'). ונראה לבאר ע"ד שפירש אדוני אבי זלה"ה (אגרא דפרקא רמו קי"ד) על פסוק (משלי י"ב כ"ה) דאגה בלב איש שייחנה לאחריים, כי אין מדת הקב"ה כמדת מלך בשר ודם, כי מי שנתחייב נגדו איזהו עונש עפ"י נמוסיו, אזי אינו משגיח כלום על צערן של אחרים, אבל הקב"ה שוקל הדברים, הגם שלאיש הלוה מגיע לעונשו עפ"י שורת הדין, אבל מחמת צער בניו או אבותיו או אהביו, אם לא נתמלא סאתם ואינו מגיע להם שיסבלו בצערנו, על ידי כן נתבטל הגזירה ממנו.

ובזה י"ל גם כן, מה שאמר אברהם אבינו (בראשית י"ח כ"ה) השופט

אזי יהיה נחשב תפילתכם לפני הבורא ית' כאכילת קדשים, העמק מאוד בדברים הללו, ותמצא בהם טעם להסמין עבודה כזו אמקרא קודש הלוה:

שפע היחוד השלם הנרמז בתיבת יק"ב אהיה הויה אדני, כלל עולם אצילות יחוד ברכה קדושה, כאשר התפלה תהיה באופן זה, והשפע אחר כך באופן הנ"ל דתתיבה לכון על ידי תפילתכם נפקתא מבי מלכא,

המשך 'אגרא דכלה'

שתפלתו מן השפה ולחוץ דרך עראי, ואחר כך סעודתו (שהוא אוכל) מי יודע אם הוא נפקתא מבי מלכא, באפשר סיגל המאכל על ידי תחבולותיו במשא ומתן ברמיה ונדנדו גול וחמס ושקר, הכזה יהיה עבודה לי"י.

ולזה בא הרמז בתורתנו הק' ונחשב לכ"ם תרומתכם, היינו התרוממות שלכם על ידי עבודת לכ"ם, היינו עסקי עולם הזה הנקרא לכ"ם, יהיה נחשב לפני י"י בעת ובזמן כדג"ן מן הגר"ן, (יתפרש הכ"ף כדג"ן כ"ף הזמן, ופירשו כאשר הדגן וכו'), כאשר הדגן שלכם הוא מן הגר"ן, הכוונה דג"ן מרמז לג' תפלות שכל אחד י"ט ברכות בגימטריא דג"ן, (על כן באת הג' בפני עצמו, כי ג' ברכות של ג' תפילות תקנו אחר כך שהיא ברכת המינים), וגר"ן נקראת השכינה כביכול רנ"ג איברים דנוקבא, עם המפתח לדעת רבי עקיבא בבכורות (מ"ה ע"א), ועל כן נבנה בית המקדש במקום גר"ן, ור"ת אמה של מלכות באת אל הגור"ן לבעוז (רות ג 1), לייסד יסוד המלכות, (ועיין בספרי רגל ישרה, וצריך עיון ברמב"ם הלכות טומאת מת, עיין שם דסוף סוף פסק כרבי עקיבא ועיין בכסף משנה).

ועל פי זה יאמר ונחשב לכם תרומתכם כנ"ל, כדג"ן מן הגר"ן, כאשר תפילתכם והנק' דג"ן, יהיה מן הגר"ן (מן השכינה הנקראת גר"ן, והיא תדבר מתוך גרונכ"ם) לתקן כל קומתה וכל איבריה, וכמלאה מן היק"ב כאשר השפע הבאה אחר התפלה במילוי הצינורות, הוא מן היק"ב היינו

בחקשו לעבוד אפילו בדבר שלא נצטווה. וז"ש ויחך קרח, לא פורש בתורה מה לקח, הרמז הוא שלקח דבר שאינו מפורש בתורה, היינו לפני משורת דיני התורה הנה הוא לפני חסידות, אבל על ידי החסידות הזה ויקהלו על משה כו' (במדבר טז ז) ויקהלו על משה כו' (במדבר טז ג), והנה לא ירצה הש"י בחסידות כזה:

ונחשב לכ"ם תרומתכם כדג"ן מן הגר"ן וכמלאה מן היק"ב יש לפרש הפסוק הזה לדרכי עבודה בכל עת כי התורה נצחית, והוא על פי הקדמות, ידוע שרז"ל (פסחים ס"ח ע"ב) כינו לתענוגי עולם הזה בתיבת לכ"ם, כידוע מפולגות ר' אליעזר ור' יהושע ביום טוב חצוי לי"י וחצוי לכ"ם, כולו לי"י או כולו לכ"ם. והנה הן אמת שגם עסקי עולם הזה אכילה ושתייה משגל ומשא ומתן, הם עבודות גדולות להצדיקים העוסקים ביחודים בעולמות עליונים כנודע. והנה רבת המון עם בראותם הצדיקים יושבים על שולחנם ואוכלים מטעמים כיד י"י הטובה עליהם, מורים לעצמם היתר לעשות כל ימיהם כחגים, וסוברים כי לא יאשמו כי זה גם כן דרך הנאות לצדיקים, ועינם הטעות כי הצדיקים גורמים בתפילתם יחודים נוראים בעולמות, ואחר התפלה כאשר נפקתא מבי מלכא יתייבה, יושבים על שולחנם ליהנות מן נפקתא דבי מלכא, והכל לצורך גבוה והוא להם עבודה גדולה כאכילת קדשים דמשולחן גבוה קא זכו. מה שאין כן מי

מהנעשה בחצרות קדשינו:

בהכשר הבד"ץ העדה החרדית, ומביאים גם בקבוקי מיץ ענבים, ולמען שלא ישבר בטיסות, או לוקחים בקבוקי מיץ ענבים הארוזים בבקבוקי פלסטיק, כגון 'קדם'.

פנייתנו לציבור הרחב לאלו אשר ברשותם בקבוקי מיץ ענבים מפלסטיק רוצים לתרום, או להחליף לבקבוקי מיץ ענבים רגילים, על כל בקבוק 2 ליטר מפלסטיק יקבלו 2 בקבוקים מזכוכית, כמו"כ מי שרוצה לתרום שאר מוצרים כגון שימורים, עוגות, ביסקויטים וכו' להתקשר אלינו לטלפון 050-4132188 ואנו נבוא לאסוף את המוצרים.

בראשות ראש הכולל. במקום התקיים מנינים מיוחדים בנוסח חסיד, ומנין מיוחד בנוסח עדות המזרח, והציבור אכל ביחד, והיתה אוירה נפלאה, בסימן האחדות כאשר כולם ללא יוצא מן הכלל הרגישו התעלות והתרוממות בשבת מיוחדת זו.

ליזכוי הרבים

היות ואנו מביאים מאר"י את כל המוצרים שאנו זקוקים לבנין המוסדות בדינוב לטובת הציבור הרחב המגיע לשהות סמוך לציון הבנ"י, והכל

למסע, הגיעו לבקר בדינוב בימים שלפני השבת, והביאו את התפעלותם מבנין המוסדות על סידור כל הצטרותם של האורחים, החל מאולמות חדרי האוכל הגדולים, המקוה המפואר, בית המדרש הגדול, חדרי לינה מפוארים, וכו', והביעו תקוה שבהזדמנות הבאה יבואו לשהות את שבתם בפולין בעיר דינוב בראשות כ"ק האדמו"ר שליט"א.

שבת מרוממת התקיים בשבת האחרונה פרשת שלח, כאשר שהו בדינוב שתי קבוצות גדולות, קבוצה אחת מונדי הרה"ק רבי יהודה אסאד מסערדאלה, ועוד קבוצה מאחיו הספרדים אשר נסעו לקברי צדיקים ועשו את שבתם בדינוב

החלה ההרשמה

כבשנה שעברה גם השנה בעזה"י יהוה בדינוב ציבור חסידים ואנשי מעשה הדבוקים ברבותינו הקדושים לבית דינוב, והרוצים לשהות במחיצת רבינו בדינוב בימי ראש השנה.

מוסדות בני יששכר מסבדים את השהות בדינוב בימי ראש השנה, ואלו החפצים לשהות בדינוב מתבקשים לפנות אלינו בהקדם.

העולים לדינוב

בשבת זו יהיה כ"ק אדמו"ר מסקווירא שליט"א בעיר קראקוב שבפולין, חסידי סקווירא שהצטרפו

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל. זמן תפילת שחרית בשב"ק בשעה 10.30 - קידושא רבא במקום - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה